

Sunt vinovat

Stefan Doroftei Doimaneanu

Prea plin de mine,
Am hoinărit
O vreme,
Planând prin eterul rarefiat
Al sentimentelor nedefinite,
Ignorând freamătul alert
Al inimii tale,
Ce se străduia să
Nu se topească
Prea devreme
Sunt vinovat...

Când m-am trezit,
Am constatat
Că nu mai pot să zbor...
Aripile mi s-au frânt,
Lovite de ghețarii
Din irisurile tale,
Și au căzut
Peste îngerii
Înghețati
Ai sufletului tău.
Sunt vinovat...

Rătăcirea,
Îmi dă si acum târcoale
Și îmi scânteiază iluzii,
Ce se sting
În ranile din
Iubirea ta neprihănită,
Lăsându-mă numai
Cu dorul ce frige
Și seacă.
Sunt vinovat...

Din țurțurii prinși
În pleoapele tale,
Mai curg fărâme
De lacrimi
În visurile noastre,
Lăsând să se așeze peste noi
Tăcerea,
Și un ger năprznic

POEZII ONLINE

Ce alungă și ultima fărâmbă
De speranță.
Sunt vinovat...

Dar,
Neputând să mă dezmint
De tine,
Pășesc timid
Prin amintiri
Cu teamă
Și plin de regrete,
Presărând aburi de iubire
Peste inima ta înghețată,
În credința
Că acest viscol se va opri
Într-o zi când,
Și pe obrajii tăi
Vor reînflori
Curcubee...

Apoi,
Cu aripi noi,
Voi zbura
Împreună cu heruvimii,
În grădina
Surâsului tău angelic,
Printre florile fericirii,
Culegându-le polenul
Cu sărutări aprinse,
Furate din focul
Ce încă mă arde.

Sunt vinovat...
Iartă-mă !